

SENTÈNCIA de 24 d'abril de 2003

Prova de testimonis.- Prova documental. - Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. Neus M.P. va formular demanda de reclamació de quantitat de data 19-9-2001, a tramitar pel procediment abreujat, contra el Sr. Jordi S.P., per l'import de 1.064.294 ptes, amb més els interessos legals a comptar des del dia 1 de juliol de 2001, i amb imposició a la part demandada de les costes de la instància.

La representació processal del Sr. Jordi S.P. va presentar escrit de contesta a la demanda, de data 3-10-2001, i a l'ensens va interposar demanda reconvençional contra la part agent. Sol·licitava que es condemnés a la part agent a satisfer a la defenent la quantitat de 481.029 ptes, en concepte de danys i perjudicis, que s'haurien de deduir de la suma que s'acrediti que es deu a la part agent en període probatori, amb els interessos des de la data de la reconvenció i amb imposició de les costes a la part agent.

La part agent va contestar i oposar-se a la demanda reconvençional per escrit de data 17-10-2001, es refermava en la seva petició d'estimació íntegra de la demanda interposada i demanava la desestimació de la demanda reconvençional i que s'imposés el pagament de les costes processals derivades de la mateixa.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, secció civil, va dictar sentència, en data 11-9-2002, essent la part dispositiva de la mateixa la que segueix: "DECIDEIX Primer.- Que ha d'estimar i estima la demanda presentada per la representació processal de la Sra. Neus M.P. contra el Sr. Jordi S.P., condemnant aquest al pagament de SIS MIL TRES-CENTS NORANTA-SIS EUROS AMB CINQUANTA-TRES CÈNTIMS (6.396,53 €), quantitat que ha d'incrementar-se amb l'interès legal a comptar de la data del venciment del pagaré, sense imposició de costes.

Segon: Que ha d'estimar i estima parcialment la demanda reconvençional formulada per la representació del Sr. Jordi S.P. contra la Sra. Neus M.P., condemnant aquesta al pagament de TRES MIL CINC-CENTS CINC EUROS AMB QUARANTA-NOU CÈNTIMS (3.505,49 €) en concepte de danys i perjudicis, quantitat incrementada amb l'interès legal a comptar de la data de contesta a la demanda reconvençional, sense imposició de costes".

En data 23-10-2002, l'honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, secció civil, va dictar sentència d'aclariment i va disposar: "DECIDEIX Corregir l'error de transcripció contingut en la Sentència de data 11 de setembre del 2002, dictada en el marc dels autes B-940-3/01, quedant l'apartat segon del fallo redactat de la següent manera:

"Segon.- Que ha d'estimar i estima parcialment la demanda reconvençional formulada per la representació del Sr. Jordi S.P. contra la Sra. Neus M.P., condemnant aquesta al pagament de DOS MIL VUIT-CENTS NORANTA-UN EUROS AMB QUATRE CÈNTIMS (2.891,04 €) en concepte de danys i perjudicis, quantitat incrementada amb l'interès legal a comptar de la data de contesta reconvençional, sense imposició de costes".

III.- La representació processal de la part agent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada i va presentar escrit de conclusions, de data 20-12-2002, en virtut del qual sol·licitava la revocació parcial de la sentència dictada en data 11-9-2002 i que es desestimés la demanda reconvençional i que s'absolgués a la Sra. Neus M.P. de les pretensions formulades en la seva contra pel Sr. Jordi S.P., amb imposició a aquest de les costes processals d'ambdues instàncies.

Per el contrari, la part defenent va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 4-2-2003, en el qual sol·licitava la confirmació de la sentència dictada en data 11-9-2002 i la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part agent formula recurs d'apel·lació contra la sentència d'instància i ho fonamenta en els següents motius d'apel·lació. En primer terme, manifesta que no es comparteixen els arguments exposats al VII Considerant per acollir la demanda reconvençional. Entén que no s'ha acreditat que la comanda fos d'un es de portes idèntiques a les ja instal·lades, perquè en la comanda de

les portes no consta que les portes haguessin de ser amb tancament amaestrat i condena i pel fet que la declaració de la Sra. Pérez no esdevé suficient perquè és parcial, degut a la seva vinculació personal i professional. Afegeix que l'actuació de la defenent al lliurar el pagament i no fer cap objecció abunda en el fet que la mercaderia era la subministrada. En segon terme, opina que el seu tècnic no va veure les portes, per la qual cosa no té transcendència que la diferència entre les portes s'observi a simple vista. Considera que no se li pot reprotxar que no es va assegurar del material que se li volia encomanar, ja que aquest mateix retret es pot fer a la defenent, com a professional de la fusteria. En tercer terme, afirma que no comparteix la valoració dels danys i perjudicis per quant s'ha aportat com a document núm. 7 una factura del Sr. S., però no consta el nom complert del negoci, l'adreça exacta, la signatura o el segell de l'empresa, ni s'han aportat els comprovants del pagament, per la qual cosa s'ha de concloure que no s'han acreditat els danys i perjudicis.

II.- Els fets que van originar el present litigi es troben en la comanda de 52 portes, per instal·lar a l'Hotel Parma, que TOT PARQUET, essent el seu titular el Sr. Jordi S.P., va sol·licitar a la Sra. Neus M.P., titular de REPRESENTACIÓ MAVISA. Lliurada la mercaderia per MAVISA el Sr. Jordi S.P. va signar un pagaré per l'import de les portes lliurades (1.064.294 ptes). L'esmentat pagaré fou retornat després d' ésser presentat al pagament. El Sr. Jordi S.P. sustentava que el retorn del pagaré es va deure al fet que les portes lliurades no eren les encarregades perquè la maneta i el caixetí instal·lats són diferents dels demanats i no permeten el tancament de la porta des de l'interior.

La sentència d'instància considera provat que les portes subministrades no són les que es van encarregar i, en conseqüència, es van assumir despeses per a col·locar els caixetins i sistema de tancament, per la qual cosa aquestes han de ser indemnitzades en concepte de danys i perjudicis. Addueix la part apel·lant que no s'ha provat que la comanda fes referència a portes amb tancament amaestrat i condena i que la prova testifical de la Sra. Pérez no és suficient. Al respecte s'ha de posar de manifest que de les comandes que resten acreditades documentalment només s'extreu que es van encarregar cinquanta dues portes de sapelly (folis 35 a 37), però no els sistemes de tancament de les mateixes. Nogensmenys, si s'analitza la prova practicada, aquest extrem es desprèn de la mateixa. En efecte, de la contesta a la demanda reconventional s'extreu que el Sr. G., empleat de MAVISA, es va desplaçar a l'Hotel Parma del Pas de la Casa amb posterioritat a la comanda per prendre les mides de les portes i afirma que no se li va indicar en cap moment la tanca de les portes, sense que aquest extrem es pugui

apreciar a simple vista. I aquesta asseveració, relativa a la visita realitzada a l'hotel Parma, malgrat no ésser recordada pel Sr. C. (foli 83), ha estat admesa per la pròpia part agent en l'escrit de contesta a la demanda reconvençional i així resulta també de la testifical de la Sra. Pérez (foli 81), de la que s'extreu que es va fer una visita a l'Hotel per examinar les portes ja instal·lades i que les noves havien de portar també el tancament amaestrat i condena. I aquesta declaració de la testimoni no pot veure's privada d'eficàcia pel fet que la mateixa tingui vinculació personal i professional amb la part defenent, ja que establerta aquesta vinculació la Sala ha de valorar la prova de conformitat amb aquest extrem i així resulta que la declaració de la visita a l'Hotel s'adequa amb el que es reconeix a l'escrit de contesta a la reconvenció i amb el que ha mantingut la part defenent. I, des d'aquesta òptica, s'ha de considerar que si es va portar a terme una visita a l'Hotel Parma per examinar les portes ja instal·lades i va comparèixer un empleat de la subministradora, això significava que les portes que s'havien de subministrar havien de reunir els mateixos requisits, no solament pel fet de que es tractava d'un Hotel i havien de portar tancament amaestrat i condena, sinó pel fet que les portes ja instal·lades, idèntiques a les que es van encarregar, estaven dotades amb aquest sistema. I a això s'ha d'afegir que el Sr. G. es va desplaçar a l'Hotel i, per consegüent, va poder examinar les portes, les mides de les mateixes i el seu sistema de tancament, i si les que va subministrar no eren idèntiques a les ja instal·lades, els perjudicis que aquest fet generés a la part defenent els ha d'assumir l'empresa subministradora. I, en aquesta línia d'idees, esdevé adequat assenyalar que de la prova documental que es troba als folis 40 a 46 es pot afirmar que la diferència entre les portes s'observa a simple vista, com així mateix ha reconegut el Sr. C. (foli 83) i, per tant, resulta que la visita a l'Hotel cercava com a finalitat mostrar a qui havia de subministrar les portes, les característiques de les mateixes, entre les quals es trobava, i així es conclou de la valoració conjunta de la prova practicada, el sistema de tancament, ja col·locat en les altres 20 portes instal·lades a l'hotel. Per altra part, resulta lògic i raonable pensar que, provada la visita a l'Hotel, i tota vegada que es desitjava instal·lar 52 portes idèntiques a les 20 ja col·locades, les portes que s'havien de lliurar havien de reunir els mateixos requisits que les ja instal·lades.

III.- Pel que fa referència als danys i perjudicis que addueix la part defenent, i que s'impugnen per la part apel·lant, convé manifestar el que segueix. A través del recurs d'apel·lació només s'impugna la factura del Sr. S. pel fet de no constar el nom complet del negoci, l'adreça exacta ni el segell de l'empresa ni la signatura,

a la vegada que no s'ha aportat el pagament dels treballs. Aquest motiu també ha de ser rebutjat, perquè el fet que no constin les esmentades dades al document que consta al foli 52 no resta vàlida al document com a mitjà probatori, tota vegada que d'ell es desprèn la situació de l'obra, el treball realitzat, la identificació de qui encarrega la feina i de qui la fa. A la vegada de l'anàlisi del document que es troba al foli 52, com a factura núm. 52, de data 26-9-2001, en ella s'indica que el pagament és en efectiu i la possessió de la mateixa suposa el seu pagament. I la mateixa solució s'obté de l'examen d'altres mitjans de prova, ja que de la prova testifical del Sr. C. (foli 83) s'extreu que aquesta feina de col·locar els panys es va portar a terme, com havia sostingut la part demandant reconventional, i, per consegüent, pot exigir-li a la part ara agent l'import de la mateixa en concepte dels danys i perjudicis soferts.

IV.- Les anteriors consideracions comporten la confirmació de la sentència dictada a la instància i el rebuig del recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la part agent. Aquest refús del recurs d'apel·lació es tradueix en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta instància, segons el que preveu el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la Sra. Neus M.P. contra la sentència, de data 11-9-2002, dictada per l'Honorable Batlle, constituïda en Tribunal Unipersonal, secció civil, i confirmem la seva part dispositiva, amb imposició a la part recurrent de les costes processals d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-